

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕

พระราชบัญญัติ
สงเคราะห์ผู้มบุตรมาก
พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลชคฺลยเทศ ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า
โดยที่เป็นการสมควร มีกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้
มบุตรมาก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้ โดยคำแนะนำ และยินยอม ของ สภามุแทนราษฎร
ดงต่อไปนี้

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กันยายน ๒๔๙๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
สงเคราะห์ผู้มบุตรมาก พ.ศ. ๒๔๙๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑
มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“ผู้มบุตรมาก” หมายความว่าผู้มีสัญชาติไทยและมี
บุตรอยู่ในอุปการะตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป

“บุตร” หมายความว่าบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่ง
ยังมีชีวิตอยู่ในวันยื่นคำขอรับเงินสงเคราะห์ และอายุไม่เกิน
สิบเจ็ดปีบริบูรณ์ นับถึงวันที่ ๑ มกราคม ของปีที่ยื่นคำขอ
และยังมีได้ทำการสมรส

“รายได้ของครอบครัว” หมายความว่า รายได้ของ
สามี ภรรยา และของบุตรในอุปการะ ที่ได้รับในเดือนหนึ่ง หรือ
ปีหนึ่งรวมทั้งผลประโยชน์อย่างอื่นรวมกัน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรี
ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ได้แต่งตั้งให้เป็นผู้ปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการ
สงเคราะห์ผู้มบุตรมาก

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กันยายน ๒๔๕๕

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการสงเคราะห์ผู้มับตรมาก
 คนหนึ่ง ประกอบด้วยอธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ เป็น
 ประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวง
 วัฒนธรรม ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ และผู้แทนกรม-
 มหาดไทย เป็นกรรมการ

ให้ประธานคณะกรรมการแต่งตั้งเลขานุการคณะกรรมการ
 หนึ่งคน

มาตรา ๕ ผู้มับตรมากและมีรายได้ไม่เกินกว่าอัตราที่
 กำหนดต่อไปนี้ มีสิทธิยื่นคำขอรับเงินสงเคราะห์ตามเกณฑ์
 ต่อไปนี้ได้ปีละครั้ง คือ

(๑) มับตรจำนวนห้าคน และมีรายได้ของครอบครัว
 คิดเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละแปดร้อยบาท ให้ได้รับเงิน
 สงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบบาท

(๒) มับตรจำนวนหกคน และมีรายได้ของครอบครัว
 คิดเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละหนึ่งพันบาท ให้ได้รับเงิน
 สงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินสองร้อยบาท

(๓) มับตรจำนวนเจ็ดคน และมีรายได้ของครอบครัว
 คิดเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละหนึ่งพันสามร้อยบาท ให้ได้
 รับเงินสงเคราะห์ปีหนึ่งไม่เกินสองร้อยแปดสิบบาท

เล่ม ๑๓ ตอนที่ ๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘

(๔) มีบุตรจำนวนแปดคน และมีรายได้ของครอบครัวคิดเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละหนึ่งพันหกร้อยบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์หนึ่งพันไม่เกินสามร้อยหกสิบบาท

(๕) มีบุตรจำนวนเก้าคน และมีรายได้ของครอบครัวคิดเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละสองพันบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์หนึ่งพันไม่เกินสี่ร้อยสี่สิบบาท

(๖) มีบุตรจำนวนสิบคน และมีรายได้ของครอบครัวคิดเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละสองพันห้าร้อยบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์หนึ่งพันไม่เกินห้าร้อยสี่สิบบาท

(๗) มีบุตรจำนวนสิบเอ็ดคน และมีรายได้ของครอบครัวคิดเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละสามพันบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์หนึ่งพันไม่เกินหกร้อยบาท

(๘) มีบุตรจำนวนสิบสองคนขึ้นไป และมีรายได้ของครอบครัวคิดเฉลี่ยแล้วไม่เกินกว่าเดือนละสามพันห้าร้อยบาท ให้ได้รับเงินสงเคราะห์หนึ่งพันไม่เกินหกร้อยแปดสิบบาท

มาตรา ๖ ผู้มีบุตรอยู่ในอุปการะตั้งแต่สี่คน และมีรายได้ของครอบครัวไม่เกินกว่าเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕

(๑) หรือผู้มีบุตรซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ได้รับเงินสงเคราะห์ตามบท

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กันยายน ๒๕๕๕

แห่งพระราชบัญญัติแล้ว ถ้ามีบุตรเกิดขึ้นใหม่ในปีใด และบุตรนั้นยังมีชีวิตอยู่จนถึงวันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งจ่ายเงินสงเคราะห์ ให้มีสิทธิยื่นคำขอเพื่อขอรับเงินสงเคราะห์เฉพาะปีนั้นเพิ่มอีกได้ ดังนี้

(๑) ถ้ามีบุตรเกิดขึ้นใหม่ ให้ได้รับเงินสงเคราะห์หลักสิบบาท ต่อบุตรที่เกิดขึ้นใหม่หนึ่งคน

(๒) ถ้ามีบุตรแฝดสองคน ให้ได้รับเงินสงเคราะห์สองร้อยบาท ถ้าบุตรแฝดคนใดตายเสียก่อนถึงวันส่งจ่ายเงินสงเคราะห์ ให้ลดเงินจ่ายลงกึ่งหนึ่ง

(๓) ถ้ามีบุตรแฝดสามคนขึ้นไป ให้ได้รับเงินสงเคราะห์หกร้อยบาท ถ้าบุตรแฝดคนใดตายเสียก่อนถึงวันส่งจ่ายเงินสงเคราะห์ ให้ลดเงินจ่ายเฉพาะคนที่ตายเป็นเงินคนละสองร้อยบาท

มาตรา ๗ การขอรับเงินสงเคราะห์ ให้ทำคำขอยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบ วิชาการ และภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่สามีภริยาอยู่ร่วมกันอุปการะบุตร ให้สามีเป็นผู้ยื่นคำขอแต่ฝ่ายเดียว ถ้าสามีภริยาแยกกันอยู่ ให้ฝ่ายที่

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กันยายน ๒๔๕๕

ผู้
 เลียงคบุตรเป็นผู้ยื่นคำขอ เว้นแต่สามหรือภริยาฝ่ายใด ฝ่าย
 หนึ่งตาย ให้ฝ่ายที่ยังมีชีวิตและยังเลียงคบุตรอยู่ เป็นผู้ยื่น
 คำขอ

มาตรา ๘ การขอรับเงินสงเคราะห์สำหรับบิด ถ้ามิ-
 ด้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าเป็นอันหมด
 สิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เฉพาะบิด

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณา กำหนด
 อัตราการจ่ายเงินสงเคราะห์ผู้มบุตรมากประจำปี และกำหนด
 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานจากเงินสงเคราะห์ประจำปีได้

มาตรา ๑๐ การจ่ายเงินสงเคราะห์ประจำปีแก่ผู้มบุตร
 เกิดขึ้นใหม่ตามมาตรา ๖ ให้พิจารณาจ่ายแก่ผู้ยื่นคำขอไว้ก่อน
 ตามลำดับวันรับคำขอของเจ้าหน้าที่ผู้มหนาที่รับคำขอ

มาตรา ๑๑ ถ้าคณะกรรมการมิได้พิจารณา หรือใช้สิทธิ
 กำหนดอัตราการจ่ายเงินสงเคราะห์ตามมาตรา ๙ ให้เสร็จภายใน
 เดือนสิงหาคมของปีให้การสงเคราะห์นั้น ให้พนักงาน
 เจ้าหน้าที่จ่ายเงินสงเคราะห์ตามเกณฑ์อัตราสูงสุด ดังที่บัญญัติ
 ไว้ในมาตรา ๕

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กันยายน ๒๔๕๕

มาตรา ๑๒ เงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นจากการเสียภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๓ ผู้ใดแสดงรายการเท็จลงในคำขอ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๓ ตอนที่ ๗๒ ราชกิจจานุเบกษา ๑๑ กันยายน ๒๔๕๕

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ผู้
 บุตรอยู่ในอุปการเป็นจำนวนมาคนั้น นับว่าเป็นผู้มภาวะหนัก เพราะจะ
 ต้องช่วยเหลืออุปการบุตรทั้งในด้านการเลี้ยงดู การศึกษา และการ
 รักษาพยาบาล ฯลฯ ตามหลักมนุษยธรรมยิ่งกว่าผู้ไม่มีบุตรเป็น
 อนันต์ และถ้าเป็นผู้มรายได้น้อยด้วยแล้ว ยิ่งก่อภาระให้เกิดความ
 เดือดร้อนแก่ครอบครัวเป็นอันมาก

ฉะนั้น จึงเห็นเป็นการสมควรจะได้จัดตั้งเคราะห์ช่วยเหลือผู้มบุตร
 มาก เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระความเดือดร้อนดังตามสมควร เท่าที่
 ดำเนินการจะทำได้ในขั้นแรก อันจะเป็นทางตั้งเดิรมิใหม่ถ้าตั้งใจจะ
 ปฏิบัติหน้าที่การงานและการประกอบอาชีพให้ได้ผลยิ่งขึ้น และเป็นการ
 ตั้งเดิรมิให้บุตรของผู้มบุตรมากเหล่านั้นได้รับการอนุเคราะห์ที่เกื้อกูลด้วย
 ดียิ่งขึ้น จะได้เป็นกำลังอันดีของชาติสืบไปในอนาคตด้วย